

Житіє часника

Іван Малкович

Похитується в грядці, як султан
в осінній час увінчаний чалмою, —
міністр-індус, вчарований собою,
бо має гарні зуби й гарний стан.

Та ця його міністрість — то омана:
насправді ж він запеклий чорнороб,
його помпи із вечора до рана
сопуть як прокляті, і не дурний сироп

вони помпують із земних цистерен,
не білизну й не чорноту, як терен, —
часник втягає в себе лють земну:

людський посол, він жертвує собою,
щоби земля родила нам з тобою
по картоплині і по кавуну.